

heden ogsaa have sin Betydning for Samfundet i sin Helhed. Med disse Ord skal jeg endnu en Gang anbefale Ændringsforslaget under Nr. 5.

Jeg maa endnu ganske kort tilføje, at jeg billiger Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 23. Det angaar Banerne paa Mors og gaar ud paa, at efter „Sejrslev“ tilføjes „eventuelt Feggesund“. Det er, som den ærede Ordfører oplyste, i fuld Overensstemmelse med de Ønsker, der næres deroppe paa Øen og, saa vidt det er kommet til min Kundskab, paa alle Egne af Øen. Men jeg vilde have sat Pris paa, om man havde føjet et saadant „eventuelt“ ind ogsaa overfor de andre Sundsteder, som Banerne paa Mors ifølge Lovforslaget skulle føres til, thi det vilde ogsaa have været i Overensstemmelse med de Ønsker, der i overvejende Grad næres paa Øen. Jeg henstiller den Tanke til Overvejelse inden tredie Behandling, at man ogsaa sætter et „eventuelt“ ind foran „Vilsund“ og „Næssund“, thi man ønsker vel ikke paa Mors og magter vist heller ikke at faa Jernbaneforbindelse til alle tre Sundsteder, og det er endogsaa sandsynligt, at man hellere vil have den, der her føjes ind, og saa — indtil videre i hvert Fald — være fri for den ene eller begge de andre, end man vil have dem alle tre.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds har Ordet for en *meget* kort Bemærkning.

Breinholt: Det ærede Medlem troede ikke at kunne give Afkald paa at tale om det Punkt, jeg har kunnet give Afkald paa at omtale, nemlig Skive—Skern-Banen, og han gik endogsaa noget dybt ind paa denne Sag. Jeg skal endnu fastholde min Selvovervindelse og ikke komme dybt ind paa den. Kun udtalte det ærede Medlem henvendt til mig, at den Stilling, jeg havde indtaget overfor dette Punkt, var saa meget ubegribeligere, som jeg ved Sagens første Behandling her havde udtalt, at min Hovedhensigt var at indskrænke hele Lovforslaget til de Baner, om hvis Ønskelighed eller Nødvendighed alle ere enige, men at det havde jeg slet ikke naaet, hele Resultatet var, at den stakkels Skern—Skive-Bane var gaaet ud. Det er rigtigt, at jeg udtalte, at de Statsbaner, der vare komne paa Lovforslaget, maatte begrænses og indskrænkes, men Skive—Skern-Banen er sikkerligt ikke det eneste Sonoffer, ikke det eneste Offerlam, thi 3 andre Statsbaner ere i Fællesskab med den gaaede

til Slagtebænken. Denne Bemærkning maa jeg absolut gøre overfor det ærede Medlem. Samtidig maa jeg sige, at jeg tror, at denne Bane er vel faren med, at Banestykket fra Skern til Videbæk bliver staaende, da det uimodsigeligt vil virke som en Opfordring til en Fortsættelse, der ubetinget vil ske inden den Tid, da Egnen kunde faa sin Bane, hvis den var bleven staaende paa Lovforslaget, det vilde i saa Fald tage 8—10 Aar. Der skal nemlig bruges 18 Mill. Kr., før dens Tur kommer, og da der kun maa bruges 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, er Regnestykket nemt gjort. Det vilde vare 8—10 Aar, inden den kunde komme, og inden den Tid vil Stykket til Videbæk bringe Fortsættelse med sig.

Lunn: Det er rigtignok under et Tryk af Hastighed, at man faar Ordet i dette Øjeblik, men jeg er dog nødt til at gøre et Par Bemærkninger.

Den ærede Ordfører har rost de andre Grupper i Udvalget for, at de have været ham saa følgagtige, som Tilfældet har været. Jeg støtter ham i, at vi have været det, og hvorfor have vi været det? Vi have været det, for at vi fra hans og hans Partis Side skulde opnaa Imødekommen paa andre Punkter, men denne sidste er ikke vist. Det kan ikke nytte at forsøge at eftervise det her, det er der ikke Tid til. Men jeg vil blot skærme os mod Tanken om, at vi ere gaaede godvilligt med til at foretage de Urimeligheder i Tilskudsansættelserne, som findes paa Ændringsforslag Nr. 31, som den ærede Ordfører selv fremhævede. Vi havde i Udvalget paa et tidligere Tidspunkt end Ministerkonferencen en udstrakt Enighed om, at man skulde fastsætte Statstilskuddet efter fornuftige Regler, efter Hensyn til Egnens Velstand og noget saadant, for at man kunde imødekomme det fattige Jylland, og vi Øboer vare villige til derfor at ofre Øernes Interesser i dette Spørgsmaal. Men saa blev det foreslaaet, at man af udenfor liggende Hensyn skulde gaa ind paa det, jeg kalder Urimeligheder. Den ærede Ordfører udtrykte sig saaledes: Det ser ikke godt ud, at man paa Møen med det gode Land skulde have halvt Tilskud, naar man i ret magre Egne i Jylland maa nøjes med halvt Tilskud. Jeg vil blot gøre et eneste Spørgsmaal. Efter at dette var afgjort, kom Spørgsmaalet op om, at Køge—Kværkeby-Banen ogsaa skulde have halvt Statstilskud. Hvis den ærede Ordfører ikke er tilstrækkelig lokalkendt, vil